

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 43/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť O. N. – A., K., zastúpeného advokátkou Mgr. J. P., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 45 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 3, čl. 5 a čl. 8 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob 196/2007 zo 16. apríla 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. N. – A. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. januára 2010 doručená sťažnosť O. N. – A., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou Mgr. J. P., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 45 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 3, čl. 5 a čl. 8 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Cob 196/2007 zo 16. apríla 2008 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ ako podnikateľ bol účastníkom súdneho konania v postavení žalobcu vedeného Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 26 Cb 116/2005 v právnej veci o zaplatenie 3 091 523,40 Sk s príslušenstvom z dôvodu neplnenia poisťnej zmluvy zo strany U. p., a. s., B. (ďalej len „žalovaná“), v dôsledku vzniku poisťnej udalosti.

Sťažovateľ uviedol, že 24. júna 2003 uzavrel so žalovanou poisťnú zmluvu č. 1137002587 na poistenie majetku proti krádeži a lúpeži, proti požiaru a živelnému nebezpečeniu, a to prevádzky – predajne zlatníctva... v K. Poistenie mal sťažovateľ dohodnuté na konkrétnu poisťnú sumu. Dňa 24. januára 2004 došlo k poisťnej udalosti (krádeži vlámaním), v dôsledku ktorej sťažovateľovi vznikla škoda. Napriek riadnemu uplatneniu nároku žalovaná do podania žaloby neuhradila sťažovateľovi žiadne poisťné plnenie.

Okresný súd rozsudkom z 21. augusta 2007 rozhodol v prospech sťažovateľa (okrem časti istiny 255 771,45 Sk, v ktorej sťažovateľ vzal návrh späť a okresný súd konanie v tejto časti zastavil). O odvolaní žalovanej rozhodol krajský súd rozsudkom tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil a žalobu zamietol a taktiež zmenil aj výrok o náhrade trov konania.

Sťažovateľ tvrdí, že predmetným nezákonným rozsudkom krajského súdu došlo k porušeniu jeho označených práv podľa ústavy a dohovoru, pretože mu bolo odopreté, aby dostal od žalovanej plnenie, ktoré mu podľa zákona a poisťnej zmluvy patrilo. V tejto súvislosti argumentuje tým, že *„V rámci zisťovania skutkového stavu sa odvolací súd nezaoberal riadne prehodnotením všetkých skutočností v rámci dokazovania, hoci už OS Bratislava I počas dokazovania a záverov trestného konania a znaleckého posudku,*

vykonaného na žiadosť žalovaného, mal za preukázané, že poistná udalosť nastala tak, ako ju opísal žalobca a výška škody bola ustálená na sumu 3.403.576,70 Sk“.

Podľa sťažovateľa v odvolacom konaní bol nesprávne zistený a posúdený skutkový stav veci, na základe čoho odvolací súd dospel k nesprávnemu rozhodnutiu, keď považoval za preukázané, že sťažovateľ nezabezpečil predmet poistenia na určitý limit plnenia. Sťažovateľ namieta, že odvolací súd nebral do úvahy skutočnosť, že tak konal v domnienke, že zabezpečil predmet poistenia na určitý limit, pretože aj tak v zmluvnej sume poistenia riadne a včas podľa poistnej zmluvy plnil.

Sťažovateľ vidí porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa označených článkov ústavy a dohovoru postupom krajského súdu v tom, že:

„Odvolací súd neskúmal prístup a postup žalovaného ako poistiteľa, ktorého povinnosťou bolo riadne preskúmať vec aj podľa § 103 Osp. Ohľadne predmetu poistenia mal žalovaný na základe toho uzavrieť so sťažovateľom novú poistnú zmluvu, aby predmet poistenia splňal taký stupeň zabezpečenia, na akú vysokú sumu zneje aj výška poistenia. Výška poistenia bola vyrátaná a plnená na vyšší stupeň ochrany. Povinnosťou žalovaného bolo upozorniť sťažovateľa na túto skutočnosť, alebo uzatvoriť poistnú zmluvu na nižšie plnenie...“

Odvolací súd neskúmal pravdivosť tvrdení žalovaného, pričom žalovaný mal ponúknuť iné zmluvné podmienky sťažovateľovi, resp. s ním uzavrieť novú poistnú zmluvu, žalovaný tak však neurobil a naďalej prijímal plnenie od sťažovateľa podľa vyššieho stupňa zabezpečenia predmetu poistenia. Inak povedané žalovaný zanedbal svoje zmluvné povinnosti a úplne odmietol plniť, hoci trestné konanie a znalecký posudok a napokon súdne dokazovanie jednoznačne preukázali, že sťažovateľ neurobil žiadnu chybu a vedome, alebo v ľahostajnosti sa nedopustil žiadneho konania, ktoré by odôvodňovalo taký postup aký zaujal vo veci žalovaný.“

Podľa sťažovateľa „... rozsudok odvolacieho súdu na KS v Bratislave, ktorý svoj právny názor oprel len o tvrdenie žalovaného, porušil tým odvolací súd základné práva

garantované Ústavou Slovenskej republiky a v medzinárodných zmluvách, ktorými je SR viazaná“.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uvádza: „Dňa 11. 9. 2009 v predmetnej veci konal a rozhodol Najvyšší súd SR, ktorý potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave. Rozsudok NS SR bol doručený 19. 10. 2009. Nakoľko uplynula 2 mesačná lehota pre podanie odvolania dovoľujem si zdvorilo požiadať o odpustenie zmeškanej lehoty zo zdravotných dôvodov. Doklad o lekárskom potvrdení priložím.“

Sťažovateľ v sťažnosti navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

- „1. ústavné právo sťažovateľa na riadny a spravodlivý proces podľa čl. 45 ods. 1 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd*
- 2. boli porušené, v znení protokolu č. 3, 5 a 8*
- 3. rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob 196/07-257 zo dňa 16. 4. 2008 sa zrušuje*
- 4. sťažovateľovi sa priznáva náhrada finančného zadosťučinenia podľa voľnej úvahy Ústavného súdu SR.*
- 5. určuje sa, Krajský súd v Bratislave, ktorý vyrubil súdny poplatok vo výške 50.142,- Sk je povinný vrátiť súdny poplatok sťažovateľovi cestou štátnej pokladnice v lehote do 3 dní od právoplatnosti ústavného nálezu.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažnosť sťažovateľa smeruje proti rozsudku krajského súdu.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Keďže sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty, ústavný súd ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ rozsudok krajského súdu napadol dovolaním. Najvyšší súd Slovenskej republiky o dovolaní rozhodol uznesením sp. zn. 4 Obdo 29/2008 z 11. septembra 2009 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu“), ktoré nadobudlo právoplatnosť 19. októbra 2009.

Aj prípade, že by sťažnosť smerovala proti uzneseniu najvyššieho súdu, s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti uznesenia najvyššieho súdu 19. októbra

2009 a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 12. januára 2010, je potrebné konštatovať, že lehota ustanovená zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľovi uplynula skôr, ako podal túto sťažnosť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť, a preto ústavný súd na žiadosť sťažovateľa o odpustenie zmeškania lehoty na podanie sťažnosti nemohol prihliadať.

Ústavný súd preto na záver uvádza, že z uvedených dôvodov by aj prípadnú sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu najvyššieho súdu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. februára 2010